

VĚSTNÍK

MINISTERSTVA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Červenec 2007

Ročník XVII

částka 7

OBSAH

RESORTNÍ PŘEDPISY

3. Směrnice MŽP č. 6/2007 k zabezpečení jednotného postupu rezortu při nominaci území na národní geopark1

METODICKÉ POKYNY A NÁVODY

10. Metodický návod odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí k postupu vodoprávních úřadů v souvislosti se zánikem povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních (zejména jde-li o vypouštění odpadních vod z domácností a malých obcí).....9

RESORTNÍ PŘEDPISY

3.

SMĚRNICE MŽP č. 6/2007

k zabezpečení jednotného postupu rezortu při nominaci území na národní geopark

Článek 1

Úvodní ustanovení

1. Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) rozhodlo¹ o vytvoření systému a sítě národních geoparků České republiky². Síť národních geoparků má sledovat evropsky i světově uznávané cíle v ochraně a prezentaci geologického dědictví, kterými jsou:
 - 1.1 zajištění udržitelného rozvoje pro budoucí generace všech zemí prostřednictvím zajištění ochrany a zabezpečení geologického dědictví;
 - 1.2 přijetí filozofie a strategie Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu (dále jen „UNESCO“), týkající se geoparků, které se zaměřují na zlepšení vědeckého poznání, ochranu zdrojů, místní ekonomický rozvoj, respektování kulturního dědictví, popularizaci přírodních věd, vzdělávání a propagaci turismu;
 - 1.3 zamezení aktivitám, které vedou k poškození geologického dědictví, včetně nezákonného obchodu s nerosty a fosiliemi;
 - 1.4 prohloubení mezinárodní spolupráce na poli ochrany geologického dědictví a geoparků.

1) Viz bod č. 7 zápisu z porady vedení č. 1/2006, konané dne 19. 1. 2006.

2) V souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (zejm. § 2, § 11 a § 12).

2. Tato směrnice vymezuje:

- 2.1 pojmy „geopark“, „národní geopark“ a jejich základní poslání;
- 2.2 pojmy „sítě národních geoparků“ a „Rada národních geoparků“;
- 2.3 návaznost na ostatní síť geoparků;
- 2.4 postup při podání žádosti o udělení titulu národní geopark a o členství v síti národních geoparků;
- 2.5 postup při vydání rozhodnutí o udělení titulu národní geopark a zařazení do sítě národních geoparků, jakož i postup při vydání rozhodnutí o odnětí titulu národní geopark a vyřazení ze sítě národních geoparků;³
- 2.6 kontroly a sankce vyplývající z provozu národních geoparků.

Článek 2

Vymezení pojmu geopark

1. Geopark je území, které:

- 1.1 zahrnuje geologické jevy zvláštního významu (a to jakékoliv velikosti) a skupiny geotopů, mající regionální a národní význam pro geovědy, geologickou vzácnost a reprezentující krajinu a její geologickou historii;
 - 1.2 kromě geologických hledisek zahrnuje i fenomény geomorfologické, archeologické, ekologické a historické, kulturní a esteticky hodnotné prvky krajiny, které mohou být současně využívány pro udržitelný rozvoj cestovního ruchu;
 - 1.3 má jasně určenou hranici a dostatečně velkou rozlohu na prezentaci geologických hodnot území, tak, aby byl umožněn i udržitelný rozvoj příslušného území.
2. Národním geoparkem se rozumí geopark, nacházející se na území České republiky, jemuž byl udělen titul národní geopark postupem uvedeným v čl. 6 této směrnice (na základě stanovených kritérií pro udělení titulu národní geopark, uvedených v příloze č. 1 této směrnice).

3. Cílem vytvoření národního geoparku je:

- 3.1 podporovat udržitelný rozvoj příslušného regionu;
- 3.2 umožnit vzdělávání veřejnosti o hodnotách příslušného regionu a přispět k výuce a výzkumu v geologických vědách;
- 3.3 prostřednictvím vhodných aktivit, neohrožujících bezprostředně geologickou hodnotu území, vzbudit zájem místní i turistické veřejnosti o poznání geologické hodnoty území;
- 3.4 prostřednictvím řídicího orgánu geoparku⁴ spolupracovat s orgány ochrany přírody a krajiny při vytváření vhodných produktů spojujících interpretaci geologického dědictví a jeho udržitelné využívání s aktivitami ekologicky šetrného cestovního ruchu;
- 3.5 ochrana a zachování půdního geologického bohatství a geologických celků.

Článek 3

Sítě národních geoparků a Rada národních geoparků

Sítě národních geoparků sdružuje území s mimořádnou geologickou hodnotou a vytvořenou strategií udržitelného rozvoje v rámci České republiky, kterým byl na základě rozhodnutí Rady národních geoparků udělen ministrem životního prostředí (dále jen „ministr“) titul národní geopark. Seznam národních geoparků, které tvoří síť národních geoparků, vede odbor ekologie lidských sídel a člověka ministerstva.

Rada národních geoparků je poradním orgánem ministra a je složena ze zástupců a odborníků institucí z oblasti geologie, vzdělávání, archeologie, ochrany přírody a krajiny, památkové péče a specialistů na udržitelný rozvoj; ve své činnosti se řídí vlastním statutem a jednacím řádem⁵ (dále jen „Rada“).

3) Popsaný postup se neřídí zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem, ve znění pozdějších předpisů, tj. mimo jiné nelze ani podávat opravné prostředky proti rozhodnutím vydaným dle této směrnice.

4) Viz čl. 6 odst. 3 této směrnice.

5) Rada národních geoparků byla zřízena příkazem ministra č.9/2007 ze dne 2. dubna 2007.

Článek 4

Návaznost na ostatní síť geoparků

Člen sítě národních geoparků může požádat o členství ve světových sítích sdružujících geoparky mezinárodního významu. V rámci Evropy působí Síť evropských geoparků⁶, která je přidružená ke světové síti geoparků pod záštitou UNESCO. Proto se každý člen Sítě evropských geoparků zároveň stává i členem světové sítě geoparků UNESCO.

Rada vydává národnímu geoparku doporučení k žádosti o členství v Síti evropských geoparků, jakož i ve světové síti geoparků UNESCO, a to po posouzení žádosti a vyhodnocení vhodnosti navrhovaného území z hlediska jedinečnosti geologických jevů, kvality řízení národního geoparku a strategie udržitelného rozvoje.

Článek 5

Podání žádosti

1. Žadatel, který má zájem získat pro navrhované území titul národní geopark a stát se členem sítě národních geoparků, zasílá odboru ekologie lidských sídel a člověka ministerstva ve trojím vyhotovení svoji žádost o udělení titulu národní geopark (dále jen „žádost“)⁷. Povinný obsah žádosti je blíže specifikován v odst. 1 a 2 přílohy č. 2 této směrnice.
Žadatelem, zodpovědným za naplňování cílů budoucího národního geoparku, může být fyzická osoba, právnická osoba (např. i sdružení, obecně prospěšná společnost, nevládní nezisková organizace, územní samosprávný celek, muzeum nebo jiná geoinstituce). Žadatel musí být klíčovým účastníkem⁸ v rámci regionu, jehož součástí je navrhovaný národní geopark, nebo musí předložit žádost společně s nejméně jedním klíčovým účastníkem, event. doložit dohodu o spolupráci ve věci navrhovaného geoparku nejméně s jedním klíčovým účastníkem. Je-li území navrhovaného geoparku součástí některého velkoplošného zvláště chráněného území, je povinným klíčovým účastníkem příslušná správa chráněné krajinné oblasti Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky nebo správa národního parku.
2. Odbor ekologie lidských sídel a člověka ministerstva zaeviduje každou doručenou žádost a zkontroluje, zda obsahuje všechny požadované náležitosti; v případě nedostatků vyzve žadatele k jejich odstranění. Neodstranění vytknutých nedostatků žadatelem do jednoho roku od doručení výzvy k jejich odstranění bude odborem ekologie lidských sídel a člověka ministerstva považováno za zpětvzetí žádosti.
3. Odbor ekologie lidských sídel a člověka ministerstva prostřednictvím odboru geologie ministerstva předává žádost k odbornému posudku z hlediska geologie ministerstva České geologické službě. Česká geologická služba do tří měsíců od data doručení žádosti vypracuje posudek, hodnotící kvalitu a reprezentativnost geologického dědictví příslušného území a způsob jeho ochrany, případně jeho zranitelnost cestovním ruchem. Žádost, včetně vypracovaného odborného posudku, zasílá Česká geologická služba prostřednictvím odboru geologie ministerstva odboru ekologie lidských sídel a člověka ministerstva, který jej rozesílá všem členům Rady.
4. Odbor ekologie lidských sídel a člověka ministerstva vede seznam žádostí o udělení titulu národní geopark (dále jen „seznam“), do kterého zařazuje žádost na základě rozhodnutí Rady.
5. O zařazení na seznam, případně o zamítnutí žádosti rozhoduje Rada na svém zasedání hlasováním. Při hodnocení navrhovaného území vychází z kritérií uvedených v příloze č. 1 této směrnice.

Článek 6

Rozhodnutí a udělení titulu národní geopark

1. Odbor ekologie lidských sídel a člověka ministerstva písemně oznamuje žadateli rozhodnutí Rady o zařazení navrhovaného území na seznam do 15 dnů od zasedání Rady, na kterém bylo rozhodnutí přijato.
2. V případě záporného rozhodnutí Rady odbor ekologie lidských sídel a člověka ministerstva vyzve žadatele, aby žádost doplnil⁹; součástí výzvy je výčet konkrétních nedostatků, případně bodů, které navrhované území nesplňuje a pro které nebude žádost zařazena na seznam. Neodstranění vytknutých nedostatků žadatelem do jednoho roku od doručení výzvy k jejich odstranění bude odborem ekologie lidských sídel a člověka ministerstva považováno za zpětvzetí žádosti.
3. V případě kladného rozhodnutí Rady odbor ekologie lidských sídel a člověka ministerstva žadatele vyzve k vypracování dokumentů s podrobným popisem aktivit, které se v národním geoparku budou uskutečňovat, s návrhem formy a způsobu řízení národního geoparku (ustavení řídicích, výkonných a poradních orgánů geoparku),

6) Blíže na www.env.cz – položka „životní prostředí“, podpoložka „geoparky“.

7) Viz příloha č. 3 k této směrnici.

8) Klíčovým účastníkem se rozumí subjekt s výrazným vlivem na navrhované území, zejm. ve smyslu ekonomickém, kulturně vzdělávacím či environmentálním.

9) Pokud se nejvíce smysluplným žádost opakovat, je žadatel o uvedeném názoru Rady ve stanovisku informován.

s popisem plánu udržitelného rozvoje území, včetně popisu geoturistických aktivit (viz příloha č. 1, body III., IV., V. a příloha č. 2 této směrnice).

4. Žadatel po obdržení rozhodnutí o zařazení na seznam zasílá vypracovanou nominační dokumentaci¹⁰ ve trojím vyhotovení odboru ekologie lidských sídel a člověka ministerstva.
5. Rada zaslou dokumentaci zhodnotí a při zjištění nedostatků vyzve žadatele prostřednictvím odboru ekologie lidských sídel a člověka ministerstva, aby požadované dokumenty doplnil; součástí výzvy je i výčet konkrétních nedostatků, případně bodů, které navrhované území nesplňuje. Po závěrečném posouzení vydává Rada do jednoho měsíce od příslušného zasedání rozhodnutí, zda nominované oblasti lze udělit titul národní geopark a zařadit ji do sítě národních geoparků¹¹.
6. Titul národní geopark uděluje ministr formou slavnostní deklarace. Deklaraci, osvědčující udělení titulu národní geopark a vymezující název, území a řídicí orgány národního geoparku (včetně základních cílů, uvedených v čl. 2 odst. 3 této směrnice), zasílá odbor ekologie lidských sídel a člověka ministerstva žadateli do jednoho měsíce od jejího podpisu ministrem.

Článek 7

Kontrola provozu národních geoparků

1. Kontrola činností národního geoparku probíhá formou opětovného zhodnocení území národního geoparku. Kontrolu provádí zaměstnanec odboru ekologie lidských sídel a člověka ministerstva, společně se zaměstnancem České geologické služby, případně s členem Rady, který není zaměstnancem České geologické služby (dále jen „kontrolní orgán“), a to jednou za tři roky.
2. Kontrolní orgán zejména sleduje, zda nedochází k nerovnoměrnému rozvoji národního geoparku, ničení jeho hodnot a zda území plní poslání národního geoparku.
3. Kontrolní orgán podává písemnou zprávu o výsledku kontroly Radě na jejím nejbližším zasedání po provedení kontroly.
4. Při zjištění výrazných nedostatků v činnosti národního geoparku vyzve Rada písemně řídicí orgán národního geoparku, aby do jednoho roku od doručení výzvy nežádoucí stav napravil; v opačném případě vydá rozhodnutí, na jehož základě může ministr odejmout titul národní geopark a vyřadit národní geopark ze sítě národních geoparků.³

Článek 8

Závěrečná ustanovení

Tato směrnice nabývá účinnosti dnem 14. května 2007 a je závazná pro všechny zaměstnance ministerstva a pro ředitele České geologické služby. Ředitel České geologické služby zabezpečí postup zaměstnanců České geologické služby v souladu s touto směrnicí.

Odborný gestor: odbor ekologie lidských sídel a člověka
Zpracovatel: Mgr. Kateřina Benešová

Martin Bursík, v.r.
ministr

Přílohy:

- č. 1: Kritéria hodnocení území při nominaci na národní geopark
- č. 2: Náležitosti nominační dokumentace k žádosti o udělení titulu národní geopark
- č. 3: Vzor žádosti o udělení titulu národní geopark

¹⁰⁾ Viz příloha č. 2 k této směrnicí.

¹¹⁾ Národní geopark je po svém vyhlášení automaticky zařazen do sítě národních geoparků.

Kritéria hodnocení území při nominaci na národní geopark

I. Geologie a terén území navrhovaného národního geoparku

I.1 Území

- dostatečně velké území vymezené geologickými oblastmi, nebo katastry obcí;
- strategie ochrany před poškozováním geologického materiálu na celém území budoucího národního geoparku.

I.2 Geologické dědictví

- různé typy geotopů.

I.3 Přírodní a kulturní dědictví

Z hlediska environmentální osvěty, pěstování vztahu k životnímu prostředí a výkladu i následného chápání vzájemných souvislostí je přínosné, když kromě geologicky významných lokalit oblast nominující se na národní geopark disponuje i dalšími přírodními, případně kulturními hodnotami, které mají vztah k prezentovanému geologickému dědictví.

II. Řídící orgán národního geoparku

II.1 Právní forma řídicího orgánu národního geoparku není exaktně dána, tj. může se jednat o fyzickou i právnickou osobu.

Národní geopark musí být řízen subjektem, který je zodpovědný za komunikaci s dalšími subjekty v národním geoparku a za vypracování plánu na řízení národního geoparku.

II.2 Národní geopark má již existující infrastrukturu cestovního ruchu, případně plán na její zřízení obsahující:

- informační/interpretační centrum;
- informační/interpretační panely;
- geologické stezky;
- muzeum orientované mimo jiné na geologické dědictví.

II.3 Národní geopark má připravenou marketingovou strategii.

II.4 Popis, jakým způsobem jsou naplňovány hlavní cíle národního geoparku, ochrana geologického dědictví a jeho interpretace, geoturismus.

II.5 Jsou definovány zdroje financování chodu, správy národního geoparku – systém, dlouhodobý plán financování.

III. Informační, interpretační a výzkumné aktivity a environmentální osvěta:

III.1 Informace a vzdělávací programy spojené s územím národního geoparku.

III.2 Různé druhy výukových materiálů.

III.3 Různé typy informací, interpretačních technik, propagačních materiálů o národním geoparku.

III.4 Nabídky národního geoparku pro školy, univerzity a další vzdělávací, případně výzkumná zařízení, i pro děti předškolního věku.

III.5 Geo-průvodci – nabídka a systém jejich služeb, minimálně 30% průvodců musí být obyvatelé obcí ležících na území národního geoparku, povinné minimum znalostí určeno Radou národních geoparků, zbytek územních specifikací, podmínek akreditace může být doplněn subjektem oprávněným k řízení národního geoparku.

III.6 Výzkum a monitoring geotopů.

IV. Geoturismus

IV.1 Existující informační centrum národního geoparku, včetně doby (denní, roční) jeho otevření pro veřejnost, nabídka, zaměření či specializace.

IV.2 Veřejná doprava v národním geoparku, dostupné informace o možnostech jejího využití.

IV.3 Informační a propagační materiály geoturistické nabídky.

IV.4 Zajištěná infrastruktura pro turistické aktivity v národním geoparku.

IV.5 Existující a doplňující služby geoturismu.

IV.6 Systém návštěvnického managementu zahrnující průběžný monitoring pohybu návštěvníků, vzorců chování a názorů návštěvníků národního geoparku a vlivů cestovního ruchu nejen na horninové prostředí.

V. Regionální udržitelný rozvoj

V.1. Podpora regionálních produktů.

V.2. Tvorba a podpora regionálních geoproduktů – např. knihy a další propagační materiály národního geoparku (keramika, upomínkové předměty, oděvy atd.).

V.3. Aktivní zapojení místních obyvatel do činností národního geoparku.

Náležitosti nominační dokumentace k žádosti o udělení titulu národní geopark

1. Identifikace území

- 1.1 název nominovaného národního geoparku;
- 1.2 přesné vymezení území národního geoparku;
- 1.3 určení geografického regionu, kde se národní geopark bude nacházet;
- 1.4 rozloha národního geoparku;
- 1.5 popis osoby (subjektu) zodpovědné za řízení nominovaného národního geoparku (fyzická osoba: jméno a příjmení, trvalé bydliště, rodné číslo; právnická osoba: název, statutární orgán, sídlo, identifikační číslo).

2. Vědecký popis území

- 2.1 geologická územní charakteristika;
- 2.2 určení geologických lokalit, geotopů a jejich detailní popis;
- 2.3 charakteristika současného statusu ochrany územních hodnot;
- 2.4 seznam a popis nejvýznamnějších přírodovědně a kulturně cenných a významných lokalit, nacházejících se na území navrhovaného národního geoparku.

3. Argumenty pro nominaci území na národní geopark

- 3.1 analýza potenciálu území pro geoturismus a související udržitelně rozvojové a osvětové aktivity;
- 3.2 přehled stávajících institucí zabývajících se geologií v regionu navrhovaného národního geoparku;
- 3.3 způsob prosazování ochrany geologického dědictví, popis budoucích plánovaných akcí (vzájemné dohody o postupu, techniky řízení, spolupráce s krajskými i obecními samosprávami atd.);
- 3.4 doložení zájmu subjektů a klíčových účastníků působících v území (zejména souhlas dotčených obcí, případně klíčových podnikatelských subjektů v oblasti cestovního ruchu) o zapojení se do aktivit národního geoparku.

4. Současná situace území

- 4.1 popis hlavních ekonomických aktivit na území navrhovaného národního geoparku;
- 4.2 seznam a stručný popis spolupráce hlavních institucí spolupracujících na zajišťování udržitelnosti rozvoje navrhovaného území na národní geopark (např. agentury regionálního rozvoje, správy chráněné krajinné oblasti Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, referáty životního prostředí obecních a krajských úřadů, referáty regionálního rozvoje krajských úřadů, místní nevládní organizace, sdružení zaměřená na udržitelný rozvoj regionu);
- 4.3 seznam a stručný popis spolupráce stávajících zařízení využitelných se souhlasem vlastníka pro poslání a potřeby národního geoparku.

5. Stručný návrh plánu aktivit navrhovaného geoparku na období 10 let a výhled na 20 let, zahrnující:

- 5.1 do budoucna plánovaná zařízení na podporu geoturismu;
- 5.2 plánované investice do inventarizace, interpretace a udržitelného využívání geologických hodnot národního geoparku;
- 5.3 finanční rozvahy aktivit navrhovaných v plánu a výhledu, forma zdroje finančních prostředků na realizaci projektů.

6. Popis politiky udržitelného rozvoje a význam geoturismu v tomto kontextu

7. Vyjádření zástupce územně dotčených obcí a místně příslušného hejtmana (hejtmanů).

8. Další dokumentační podklady

8.1 povinné:

- mapa s podrobným zakreslením hranice území národního geoparku;
- mapa významných geologických a nejvýznamnějších přírodních a kulturních lokalit;
- mapa infrastruktury národního geoparku s vyznačením cyklostezek, naučných tras, dopravních linek a informačních center.

8.2 nepovinné:

- fotografie
- videonahrávky;
- doložení shody záměrů národního geoparku s územně plánovací dokumentací obcí ležících v národním geoparku;
- dohody, stanovy právnických osob (obecně prospěšná společnost, sdružení).

Žádost o udělení titulu národní geopark

1. Název navrhovaného území (národního geoparku):

.....

Kraj:

2. Žadatel:

Fyzická osoba

.....

Trvalé bydliště:

Rodné číslo:

Právnícká osoba

.....

Statutární orgán právnické osoby (jméno, příjmení, funkce, bydliště):

.....

Tel: Fax:

Sídlo:

IČ:

3. Klíčový účastník (účastníci):

Fyzická osoba

Jméno, příjmení, titul:

.....

Trvalé bydliště:

Rodné číslo:

Právnícká osoba

Název a právní forma:

Statutární orgán právnické osoby (jméno, příjmení, funkce, bydliště):

.....

Tel: Fax:

Sídlo:

IČ:

Klíčový účastník bezvýhradně souhlasí s použitím a zveřejněním své identifikace.¹

.....

(podpis klíčového účastníka)*

**Není potřeba, pokud je předkládána dohoda s klíčovým účastníkem, nebo je klíčový účastník současně žadatelem.*

4. Rozloha a vymezení území geoparku:.....

.....

.....

5. Stručný popis geologických lokalit a geotopů:

.....

.....

Stručný popis přírodních a kulturních hodnot území:

.....

.....

Žadatel bezvýhradně souhlasí s použitím a zveřejněním své identifikace.¹

Jméno, příjmení, titul žadatele:.....

podpis žadatele:.....

V..... dne.....

Žádost se předkládá trojmo na adresu:

Ministerstvo životního prostředí, odbor ekologie lidských sídel a člověka

Vršovická 65, Praha 10

1) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

METODICKÉ POKYNY A NÁVODY

10. METODICKÝ NÁVOD

odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí

k postupu vodoprávních úřadů v souvislosti se zánikem povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních

(zejména jde-li o vypouštění odpadních vod z domácností a malých obcí)
(k § 8 odst. 1 písm. c) a § 38 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů
(vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a k článku II bodu 2 zákona č. 20/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb.,
o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění
pozdějších předpisů)

Určeno: vodoprávními úřady

K využití: České inspekci životního prostředí, držitelům povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních a žadatelům o vydání či prodloužení tohoto povolení

I. Základní informace

K 1. 1. 2008 zanikají podle článku II bodu 2 zákona č. 20/2004 Sb. pouze povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, která nabyla právní moci do 31. 12. 2001, tzn. povolení vydaná podle dříve platných právních předpisů – vodního zákona č. 138/1973 Sb. či zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství. **Povolení vydaná, respektive pravomocná od 1. ledna 2002, platí i nadále.**

Povolení vydaná dle § 18 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, respektive podle § 24 odst. 3 vodního zákona č. 138/1973 Sb., k 1. 1. 2008 nezanikají.

Povinnost mít k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních povolení není nově zavedeným požadavkem, ale tuto povinnost ukládal už zákon č. 138/1973 Sb. i zákon č. 11/1955 Sb. V našem právním řádu je tedy tato povinnost zakotvena od roku 1955.

Vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních bez povolení vodoprávního úřadu (*podle dřívější terminologie „vodohospodářského orgánu“*) je tedy již od roku 1955 nelegální – a to bez ohledu na datum 1. 1. 2008.

Pokud není v obci obecní kanalizace sloužící veřejné potřebě zakončená čistírnou odpadních vod nebo není napojení nemovitosti na tuto kanalizaci technicky možné (§ 3 odst. 8 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích) či ekonomicky únosné, mají majitelé nemovitostí možnost řešit čištění odpadních vod pomocí zařízení určených pro individuální čištění odpadních vod.

Podkladem pro rozhodování vodoprávního úřadu je podle § 4 odst. 7 zákona č. 274/2001 Sb. také Plán rozvoje vodovodů a kanalizací na území kraje. Požadavky na zařízení pro individuální čištění odpadních vod by měly být stanoveny s ohledem na koncepci odkanalizování a čištění odpadních vod v daném územním celku uvedenou ve zmíněném dokumentu.

Prodloužení povolení

Stávající povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, jejichž platnost končí k 1. 1. 2008, lze podle platného vodního zákona na návrh oprávněného **prodloužit**, a to v případě, že se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení uděleno.

Podmínky, které se mohou změnit, jsou zejména tyto:
„hydrologické“ – změna množství připojených obyvatel, respektive množství vypouštěných odpadních vod, jakost vypouštěných odpadních vod (přítomnost závadných látek) atd.,

„ekologické“ – změna užívání povrchové vody (vody rybné, ke koupání či pro vodárenské účely) – přísnější požadavky na imisní standardy, vymezení chráněných území atd.,

„místní“ – provozování nových objektů v blízkosti vodního díla nebo v místě ovlivnění okolí nakládání s vodami atd.

Povolení nelze prodloužit v případě, že vodní zákon vydání povolení pro danou činnost vůbec neumožňuje – tzn. nelze prodloužit povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních z jiných nemovitostí než jsou rodinné domy a stavby pro individuální rekreaci.

O prodloužení povolení je nutné požádat nejpozději do 1. 7. 2007.

Pokud vodoprávní úřad povolení neprodlouží, je třeba žádat o nové povolení podle požadavků vyhlášky č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění vyhlášky č. 195/2003 Sb. a vyhlášky č. 620/2004 Sb.

II. Základní pojmy

A) Žumpa

Žumpa je bezodtoková jímka, ve které se shromažďují splaškové vody z objektu. Obsah žumpy je nutné vyvážet ke zneškodnění na čistírnu odpadních vod. Žumpa je nejčastěji provedena jako betonová jímka, existují však i továrně vyráběné nádrže z polypropylenu. Podle § 55 odst. 2 vodního zákona se žumpy nepovažují za vodní díla a vodoprávní úřad k nim nevydává povolení k vypouštění odpadních vod.

K většině typů žump postačí ohlášení stavebnímu úřadu (podle § 104 odst. 2 písm. b) stavebního zákona č. 183/2003 Sb. ohlášení stavebnímu úřadu vyžadují podzemní stavby do 300 m² zastavěné plochy a hloubky do 3 m, pokud nejsou vodním dílem).

B) Septik

Septik funguje jako usazovací nádrž, navíc v něm dochází k částečnému odstraňování organických látek bez přístupu vzduchu a na dně pak dochází k postupné anaerobní stabilizaci kalu. Běžné jsou septiky se dvěma nebo více komorami, oddělenými příčkami. Prostupy a odtoky jsou chráněny nornými stěnami. Optimální čistící účinky bývají při době zdržení 3 dny a specifický účinný prostor septiku pro 1 připojeného obyvatele je orientačně 0,6 m³, avšak celkový účinný prostor nesmí být menší než 3 m³. Dostatečný objem septiku je jednou z důležitých podmínek k zajištění požadované účinnosti čištění.

Ze septiku je nutné alespoň jednou za rok vyvézt kal.

Samostatný septik je s ohledem na jeho čistící účinek přijatelný jen jako mechanický stupeň, za nímž by měl následovat další – biologický – stupeň čištění, např. zemní filtr.

U stávajících septiků vodoprávní úřad posoudí nutnost a rozsah jejich rekonstrukce (např. doplnění o další stupeň čištění) na základě znalosti místních podmínek, zejména s ohledem na možnost ohrožení jakosti podzemních, případně povrchových vod.

Zemní filtr je zařízení nejčastěji založené v izolované jámě, ve které je vedle přívodního a sběrného drenážního systému uložena filtrační náplň, na jejímž povrchu mohou existovat čistící organizmy. Povaha náplně určuje hlavní procesy, které se podílejí na čištění – náplň se používá v rozmezí písek až štěrky, vybrané druhy elektrárenských popelů apod. Na 1 připojeného obyvatele se uvažuje specifická plocha zemního filtru 0,75 až 1,0 m². Zemní filtry dosahují vysokou účinnost v odstranění znečištění v ukazatelích BSK₅, nerozpuštěné látky (NL), N-NH₄⁺ a P_{celk} a hlavně z hlediska odstranění choroboplodných zárodků. **Při spojení septiku se zemním filtrem je dosaženo uspokojivého čištění splaškových odpadních vod z malých zdrojů znečištění.**

Pro stavby k individuální rekreaci je septik spojený se zemním filtrem, na rozdíl od domovní čistírny odpadních vod, nejvhodnějším řešením čištění odpadních vod.

C) Domovní čistírna (DČOV)

DČOV je zařízení určené k čištění splaškových vod z objektů do 50 EO (viz ČSN EN 12566 díl. 1-x., např. ČSN EN 12566-3 – „Malé čistírny odpadních vod do 50 ekvivalentních obyvatel – Část 3: Balené a/nebo na místě montované domovní čistírny odpadních vod“).

Prohlášení shody je vydáno výrobcem či dovozcem zařízení na podkladě souboru postupů a úkonů, které musí být splněny při posuzování shody vlastností výrobků s požadavky technických předpisů.

Zkouška typu je postup ověřování vlastností výrobku popsany v příslušné harmonizované normě nebo jiném předpise, na základě něhož je možné prohlásit shodu. Součástí je i dlouhodobá zkouška, kterou se stanoví emisní hodnoty pro konkrétní zařízení nebo řadu zařízení.

Třída je skupina výrobků charakterizovaná emisními standardy (CHSK, BSK₅ a NL), kterých je zařízení nebo skupina zařízení schopna dosahovat a tato schopnost byla prokázána zkouškou typu podle postupů vyžadovaných pro „Prohlášení shody“.

Vhodná třída DČOV (a tedy požadované emisní limity) se volí s ohledem na lokalitu, ve které bude DČOV umístěna, tj. je možno vycházet z územních plánů, výhledově i z plánů oblastí povodí a také z konkrétních místních podmínek. Při volbě vhodné třídy je třeba si uvědomit, že se stoupajícími požadavky na kvalitu vyčištěné vody rostou i náklady spo-

jené s instalací zařízení a tedy i znevýhodnění budoucího uživatele po stránce ekonomické vůči jiným občanům. Proto se doporučuje stanovit přísnější emisní limity nebo odstraňování dusíkatých látek případně fosforu jen ve výjimečných případech a požadavek na tyto třídy (hodnoty jim odpovídající) dostatečně zdůvodnit v rozhodnutí.

Při povolování stavby DČOV se doporučuje zkontrolovat, zda emisní hodnoty uvedené pro zařízení v projektové dokumentaci jsou vhodně zvoleny s ohledem na lokalitu, ve které je zařízení povolováno a s ohledem na účel, ke kterému je zařízení povolováno. Pokud je v lokalitě více DČOV, je vhodné tuto skutečnost při rozhodování zohlednit i v případě, že územní plán toto zatím neřeší.

Při kolaudaci se doporučuje zkontrolovat, zda na zařízení byla „Prohlášena shoda“ (zda zařízení má příslušné CE) a zda hodnoty udávané výrobcem nebo dovozcem na základě zkoušky typu při „Prohlašování shody“ prokazují vhodnost použitého zařízení pro danou lokalitu, tj. srovnat emisní hodnoty uváděné výrobcem nebo dovozcem (výrobce by měl ručit za to, že nebude klamat zákazníka uvedením hodnot lepších, než byly dosaženy při zkoušce typu) se stanovenými emisními limity. Cílem je ochrana zákazníka i životního prostředí podle směrnice Rady 89/106/EHS.

V případě nesrovnalostí – absence „Prohlášení shody“ (CE), podezření na nepravdivost údajů uváděných výrobcem v průvodní dokumentaci, nevěrohodnost výsledků zkoušky typu (zkouška typu je dlouhodobá – v desítkách týdnů), absenci některé důležité části DČOV (kalový prostor), statických problémů, nebezpečnosti zařízení, např. vstupu do DČOV, nebo možnosti ohrožení zdraví při obsluze apod. – je třeba na tuto skutečnost upozornit Českou obchodní inspekci.

DČOV je vhodným řešením k čištění odpadních vod u trvale obývaných domů a za předpokladu správného provozování.

DČOV jsou nevhodným řešením v případě čištění odpadních vod ze staveb pro individuální rekreaci či domů, které jsou majiteli využívány pouze občas.

III. Povolování vypouštění odpadních vod

Povolování k vypouštění odpadních vod do vod podzemních

Podle § 38 odst. 4 vodního zákona lze výjimečně povolit pouze tzv. nepřímé vypouštění odpadních vod do vod podzemních (přes půdní vrstvy) z jednotlivých rodinných domů a staveb k individuální rekreaci na základě posouzení jejich vlivu na jakost podzemních vod.

Výraz „jednotlivý“ by neměl být interpretován ve smyslu „jediný (jeden)“. Uvedeným pojmem je třeba rozumět, že vypouštění do vod podzemních nelze povolit ze souvislé zástavby nebo dokonce celé obce. Lze tedy např. povolit vypouštění odpadních vod ze septiku společného pro dva i více rodinných domů. V případě domovní čistírny odpadních vod lze povolit jednu společnou až pro 50 EO, bez ohledu na počet připojených domácností.

Podkladem vydání povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních je podle ustanovení § 9 odst. 1 vodního zákona **vyjádření osoby s odbornou způsobilostí** (k možnosti a rozsahu ovlivnění jakosti okolních zdrojů podzemních vod). Není zde třeba vypracovávat kompletní hydrogeologický posudek (pouze ve výjimečných případech). Za osobu s odbornou způsobilostí se považuje hydrogeolog podle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, ve znění pozdějších předpisů a podle vyhlášky MŽP č. 206/2001 Sb., o osvědčení odborné způsobilosti projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce (*seznam těchto osob je na webových stránkách MŽP – odboru geologie*).

Vodoprávní úřad může podle § 9 odst. 1 vodního zákona rozhodnout, že vyjádření osoby s odbornou způsobilostí není v konkrétním řízení třeba. Postačí, pokud vodoprávní úřad toto své rozhodnutí uvede nejpozději v rozhodnutí o povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních, a to v samostatném výroku tohoto rozhodnutí.

Z hlediska četnosti aplikace tohoto ustanovení se doporučuje velmi individualizovaný přístup k jednotlivým žadatelům, kdy zejména u již dlouhodobě realizovaných staveb, které nezpůsobují žádné problémy ve svém okolí, by vyjádření hydrogeologa nepřineslo odlišný pohled na projednávané věci. Totéž platí v případě jednoduchých geologických poměrů, kdy je možno se řídit minimálními vzdálenostmi potenciálních zdrojů znečištění od zdrojů pitné vody podle ustanovení ČSN 75 5115 (v případě málo propustného prostředí [např. hlíny, spraše, jílovité zeminy, silně zahliněné štěrky a písky] je to alespoň 5 metrů, v případě propustného prostředí [např. štěrky, písky, sutě] nejméně 12 metrů). Tyto případy by měly být posuzovány jako výjimečné ve smyslu § 9 odst. 1 vodního zákona.

Povolování k vypouštění odpadních vod do vod povrchových

Při povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových postupuje vodoprávní úřad podle § 38 vodního zákona a také podle nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech.

I v případě vypouštění odpadních vod z jednotlivých domácností (individuální čištění) může vodoprávní úřad postupovat podle § 38 odst. 9 vodního zákona. Tuto výjimku by měl vodoprávní úřad využít v případě individuálního povolování zejména v aglomeracích, které do konce roku 2009 uvedou do provozu kanalizaci pro veřejnou potřebu zakončenou čistírnou odpadních vod za předpokladu, že nemovitosti se na tuto kanalizaci připojí. U takovýchto aglomerací, respektive nemovitostí, lze ponechat septiky a domovní čistírny odpadních vod ve stávajícím stavu jako přechodné řešení do doby

dokončení výstavby kanalizačních přípojek a jejich uvedení do provozu. Podle § 38 odst. 3 vodního zákona nelze povolit vypouštění nečištěných odpadních vod.

A) Povolení vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních ze zařízení pro individuální čištění do 50 EO

Základním primárním efektem realizace opatření pro individuální čištění odpadních vod je eliminace vnosu znečištění, a to podle zvoleného typu řešení buď pouze organického, nebo organického znečištění v kombinaci se znečištěním dusíkatým podle toho, co vyžadují místní podmínky.

Zařízení určená k individuálnímu čištění odpadních vod jsou septiky (doplněné dalším stupněm čištění) a domovní čistírny odpadních vod. Žumpy slouží pouze k akumulaci odpadních vod.

Povinnost mít domovní čistírnu odpadních vod neukládá žádný zákon a nevyplývá ani z žádných právních předpisů EU. Zákonnou povinností je, aby každý majitel septiku nebo domovní čistírny odpadních vod, který vypouští odpadní vody do vod povrchových nebo podzemních, měl platné povolení k tomuto vypouštění odpadních vod.

Při povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových ze zdrojů znečištění do 50 EO postupuje vodoprávní úřad přiměřeně podle nařízení vlády č. 61/2003 Sb. (§ 9 odst. 1 tohoto nařízení).

Podle § 38 odst. 3 vodního zákona je vodoprávní úřad povinen při stanovování podmínek v povolení k vypouštění přihlížet k nejlepším dostupným technologiím. Výraz „přihlížet“ neznamená vždy striktně vyžadovat nejnovější či nejmodernější technologii v oblasti zneškodňování odpadních vod, ale je třeba zvolit efektivní řešení (jak z hlediska technického tak ekonomického) podle konkrétních požadavků na jakost povrchových nebo podzemních vod v dané lokalitě.

Vyčištěné odpadní vody ze zařízení (z DČOV nebo ze septiku) lze vypouštět třemi různými způsoby:

- 1) přímo do vod povrchových v případě jeho umístění nedaleko vodního toku,
- 2) nepřímo (průsakem) do vod podzemních, např. zasakováním prostřednictvím trativodu (trativod může být konstrukčně uspořádán např. jako potrubí z drenážních trubek),
- 3) přímo do kanalizace, ale pouze v případě, že tato kanalizace není zakončena ČOV (viz. § 18 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích č. 274/2001 Sb.).

Jsou-li odpadní vody vypouštěny do kanalizace (bod 3), nepotřebuje vlastník zařízení povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních; musí splňovat požadavky kanalizačního řádu, respektive správce kanalizace. K vypouštění odpadních vod, které k dodržení nejvyšší míry znečištění podle kanalizačního řádu vyžadují předchozí čištění, je podle § 18 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích č. 274/2001 Sb. třeba povolení vodoprávního úřadu. Vodoprávní úřad může povolení udělit jen tehdy, bude-li zajištěno vyčištění těchto vod na míru znečištění odpovídající kanalizačnímu řádu.

Jsou-li odpadní vody vypouštěny do vod povrchových nebo podzemních (bod 1) a 2)), musí mít majitel zařízení povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových či podzemních, které se vydává k místu odtoku ze zařízení.

Pokud jde o DČOV, lze povolit jednu společnou až pro 50 EO, bez ohledu na počet připojených domácností.

Centralizace čištění odpadních vod je v zájmu ochrany vod.

Některé typy DČOV jsou vybaveny tzv. záchytnými jímkami, ze kterých je akumulovaná voda používána k zalévání. Voda vypouštěná do záchytných jímek je vodou odpadní (§ 38 odst. 1 vodního zákona) a pokud může kontaminovat vody podzemní a případně následně i vody povrchové (sklon terénu, geologické složení), mělo by být na její rozstřík vodoprávním úřadem vydáno povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních. Záchytné jímky jsou přímou součástí DČOV a vodoprávní úřad v tomto případě vydává povolení k vypouštění odpadních vod k místu odtoku rozlévané vody ze záchytné jímky.

V povolení k vypouštění ze zařízení pro individuální čištění musí být uvedeny všechny náležitosti podle § 3f vyhlášky č. 432/2001 Sb.

(V termínu září 2007 by měla být dokončena novela zmíněné vyhlášky č. 432/2001 Sb., ve které by měl být mimo jiné zúžen výčet dokladů požadovaných pro vydání povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností). Vzhledem k této skutečnosti doporučujeme přednostně vyřizovat žádosti o prodloužení stávajících povolení.)

Náležitosti povolení

V povolení nesmí chybět:

- a) parametry týkající se množství a jakosti vypouštěných odpadních vod:
 - v případě množství musí být uveden u septiku průtok maximální v l/s, denní v m³/d a roční v m³/rok, u DČOV průměrný a maximální průtok v l/s, denní průtok v m³/d, roční průtok v m³/rok.
 - V případě emisních limitů znečištění odpadních vod je u septiků nutné uvést maximální hodnoty „m“ (mg/l) pro ukazatele BSK₅ a NL.
 - V případě nových povolení je vhodné stanovit emisní limit i pro ukazatel CHSK.
 - Pro BSK₅ a NL doporučujeme stanovit nejvýše hodnotu m = 80 mg/l.
 - Pro CHSK doporučujeme stanovit nejvýše hodnotu m = 220 mg/l.
 - Stanovení přípustné hodnoty „p“ je v případě septiků nadbytečné.

- V případě emisních limitů znečištění odpadních vod je u DČOV nutné uvést přípustné hodnoty „p“ a maximální hodnoty „m“ (mg/l) pro ukazatele BSK₅, CHSK a NL.
 - Pro BSK₅ **doporučujeme** stanovit nejvýše hodnoty p = 40 a m = 80 mg/l.
 - Pro NL **doporučujeme** stanovit nejvýše hodnoty p = 50 a m = 80 mg/l.
 - Pro CHSK **doporučujeme** stanovit nejvýše hodnoty p = 150 a m = 220 mg/l.
- b) stanovení roční četnosti odběrů vzorků vypouštěných odpadních vod pro sledování jejich znečištění:
- maximální stanovená četnost odběrů by měla pro DČOV být 4krát za rok, přičemž za dostatečnou považujeme četnost odběrů 2krát za rok, a to typem vzorku A (dvouhodinový vzorek).
 - U DČOV, u které uživatel prokáže, že má zabezpečený odborný dohled nad DČOV (např. pravidelné servisní služby či prohlídky poskytované výrobcem) a že u této DČOV proběhla zkouška typu tak, že třída zařízení (emisní parametry) vyhovuje požadovaným emisním limitům, je možné snížit četnost odběrů až na jeden za rok.
 - V případě septiku je dostatečné měření jednou až dvakrát ročně, a to typem vzorku A (dvouhodinový vzorek).
 - Odběr vzorku a jeho vyhodnocení musí provést akreditovaná laboratoř. Jejich seznam je zveřejněn ve Věstníku MŽP 04/2006.
 - Další náležitosti požadované § 38 odst. 3 vodního zákona a také nařízením vlády č. 61/2003 Sb. (v případě vypouštění do vod povrchových).

B) Povolení vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních ze zdroje znečištění nad 50 EO

Pro zdroje znečištění nad 50 EO lze povolit pouze vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

Vzhledem k tomu, že v návrhu novely nařízení vlády č. 61/2003 Sb., která by měla nabýt účinnosti k 1. červenci 2007, dochází k posunu termínu pro stanovení emisních limitů kombinovaným přístupem z 1. 1. 2008 na 1. 1. 2010, **bylo by vhodné, aby se vodoprávní úřady snažily maximálně využít možnosti prodloužit stávající povolení, která zanikají k 1. 1. 2008 podle článku II zákona č. 20/2004, alespoň do roku 2010.**

Nejvíce žadatelů o povolení k vypouštění do vod povrchových bude pravděpodobně mezi aglomeracemi do 500 EO.

Může zde nastat několik specifických případů:

- 1) Obec má kanalizaci pro veřejnou potřebu, která odvádí z jednotlivých nemovitostí zcela nečištěné odpadní vody prostřednictvím kanalizačních přípojek. Tato kanalizace musí být podle závazků ČR vůči EU (směrnice Rady 91/271/EHS) zakončena mechanicko-biologickou čistírnou odpadních vod, která splňuje požadavky nařízení vlády č. 61/2003 Sb.
Nelze povolit vypouštění nečištěných odpadních vod do vod povrchových.
V případě, že čistírna nevyhovuje požadavkům nařízení vlády č. 61/2003 Sb. a je nutná její rekonstrukce nebo je ve fázi výstavby, může vodoprávní úřad postupovat podle § 38 odst. 9 vodního zákona nebo prodloužit stávající povolení na nezbytně nutnou dobu.
- 2) Obec má tzv. sběrný systém – nejčastěji to bývá původní dešťová kanalizace (vybudovaná v tzv. akci „Z“), do které jsou zaústěny pouze vyčištěné odpadní vody ze zařízení pro individuální čištění (septiky a domovní čistírny odpadních vod). Tato kanalizace nesmí být zakončena čistírnou odpadních vod. Je-li zaústěna do vod povrchových, vodoprávní úřad vydá povolení k vypouštění do vod povrchových, ve kterém stanoví požadavky na vypouštění na základě znalosti místních podmínek a jakosti vody v toku.
- 3) Neřeší-li obec zneškodňování odpadních vod centrálně a v dostupné vzdálenosti od obce není vodní tok, je třeba zajistit zneškodňování odpadních vod z jednotlivých nemovitostí individuálně vzhledem k tomu, že vypouštění akumulovaných odpadních vod z obce do vod podzemních není možné podle § 38 odst. 4 vodního zákona povolit.

Pokud jsou odpadní vody v obci shromažďovány prostřednictvím obecní kanalizace, je v souladu s vodním zákonem nutné např. tyto vody na konci kanalizace akumulovat a následně likvidovat na nejbližší čistírně odpadních vod nebo tuto kanalizaci prodloužit až k nejbližšímu vodnímu toku.

V případě, že obec započala s řešením (má alespoň zpracovanou projektovou dokumentaci) centrálního zneškodňování odpadních vod (např. výstavba, rekonstrukce či rozšíření kanalizace a ČOV), může vodoprávní úřad opět postupovat dle § 38 odst. 9 vodního zákona (v případě vypouštění do vod povrchových).

**RNDr. Jan Hodovský, v.r.
ředitel odboru ochrany vod**

Příloha: Vyplněný formulář žádosti o povolení

*) Adresa místně a věcně příslušného vodoprávního úřadu

Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních *) pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)

[§ 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona]

*) nehodící se škrtněte

1. Žadatel¹⁾

Jméno, popřípadě jména, příjmení	<i>Josef Novák</i>
Adresa místa trvalého (přechodného) pobytu.	<i>Horní Planá 10</i>
Datum narození	<i>1. 1. 1940</i>
Telefon	<i>300 310 320</i>

2. Údaje o místě vypouštění odpadních vod

Název obce	<i>Horní Planá</i>
Název katastrálního území (tuto informaci Vám sdělí příslušný katastrální úřad)	
Parcelní číslo pozemku podle katastru nemovitostí ²⁾ (tuto informaci Vám sdělí příslušný katastrální úřad)	

3. Údaje o požadovaném vypouštění odpadních vod do vod povrchových podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona

Čistírna odpadních vod (název – typ) (pokud máte domovní čistírnu odpadních vod uvedete zde její název a typ, pokud máte septik tuto kolonku proškrtněte)

Způsob čištění (v každém případě zde uvedete mechanicko-biologický způsob, máte-li septik se zemním filtrem nebo jiným dalším stupněm čištění uvedete např. septik se zemním filtrem, máte-li domovní čistírnu stačí uvést způsob)

Počet napojených EO³⁾ (počet obyvatel připojených na domovní čistírnu nebo septik)

Navrhovaný způsob měření objemu vypouštěných vod

(Maximální stanovená četnost odběrů vzorků by měla pro domovní čistírnu být 4krát za rok a to typem vzorku A (dvouhodinový vzorek). U domovní čistírny, u které uživatel prokáže, že má zabezpečený odborný dohled a že u této DČOV proběhla zkouška typu tak, že třída zařízení vyhovuje požadovaným emisním limitům je možné snížit četnost odběrů až na jeden za rok. V případě septiku je dostatečné měření jednou až dvakrát ročně a to typem vzorku A (dvouhodinový vzorek). (Odběr vzorku a jeho vyhodnocení musí provést akreditovaná laboratoř.)

4. Doba, na kterou je nakládání s vodami žádáno⁴⁾ *10 let (maximálně)*
5. Údaje o množství vypouštěných vod

(průměrná spotřeba vody v ČR je v současné době cca 85 litrů na osobu a den, z této spotřeby se dá odvodit množství vypouštěných odpadních vod z domácností)	
(v případě septiku s biologickým čištěním není nutné uvádět průměrné množství)	
prům. l.s ⁻¹	max. l.s ⁻¹
max m ³ .měs ⁻¹	m ³ .rok ⁻¹

6. Údaje o jakosti vypouštěných odpadních vod v ukazatelích znečištění stanovených zvláštním právním předpisem⁵⁾ (doplň se navrhované požadované emisní limity jednotlivých ukazatelů jakosti včetně bilance), popřípadě dalších ukazatelích znečištění

Nejvyšší doporučené hodnoty pro septik

	„p“	„m“	
CHSK _{Cr}	– mg.l ⁻¹	220 mg.l ⁻¹	t.rok ⁻¹
BSK ₅	– mg.l ⁻¹	80 mg.l ⁻¹	t.rok ⁻¹
NL	– mg.l ⁻¹	80 mg.l ⁻¹	t.rok ⁻¹

Nejvyšší doporučené hodnoty pro domovní čistírny odpadních vod

	„p“	„m“	
CHSK _{Cr}	150 mg.l ⁻¹	220 mg.l ⁻¹	t.rok ⁻¹
BSK ₅	40 mg.l ⁻¹	80 mg.l ⁻¹	t.rok ⁻¹
NL	50 mg.l ⁻¹	80 mg.l ⁻¹	t.rok ⁻¹

(V případě většího počtu ukazatelů se jejich seznam v členění podle tohoto bodu uvede v příloze žádosti.)

„p“ – *přípustné* koncentrace vypouštěných odpadních vod po předčištění

„m“ – *maximální* koncentrace vypouštěných odpadních vod po předčištění

Vodoprávní úřad může, zejména na základě stanoviska správce povodí v případě vypouštění do vod povrchových, stanovit přísnější hodnoty koncentrací, případně další ukazatele znečištění. Tento krok musí být řádně odůvodněn.

7. Seznam a adresy účastníků vodoprávního řízení, kteří jsou žadateli známi

Název nebo obchodní firma / Jméno, příjmení	Adresa

(V případě většího počtu účastníků vodoprávního řízení než 3 se jejich seznam uvede v příloze žádosti.)

V Horní Plané dne 22. 8. 2007

Novák
podpis(y) žadatele(ů)

Přílohy

1. **Mapový podklad** v měřítku 1:50 000 (popřípadě 1:25 000, 1:10 000) se schématickým zákresem místa vypouštění odpadních vod.
2. **Kopie katastrální mapy území**, jehož se povolení týká, včetně zakreslení místa vypouštění odpadních vod. – získáte ji na příslušném katastrálním úřadě (v případě vypouštění do vod podzemních by bylo vhodné nákres situace na katastrální mapě doplnit o studny na pitnou vodu v blízkém okolí).
3. **Stanovisko správce vodního toku**. – je třeba pouze v případě, že vypouštíte vyčištěné odpadní vody přímo do vodního toku, správcem toku jsou ve většině případů státní podniky Povodí.
4. **Posouzení vlivu** vypouštěných odpadních vod na jakost podzemních vod. – je nutné pouze v případě, že vypouštíte vyčištěné odpadní vody nepřímo do vod podzemních a vodoprávní úřad si toto posouzení vyžádá.
5. Kopie **povolení stavby vodního díla a kolaudačního rozhodnutí**, pokud požadované povolení k nakládání s vodami **souvisí se stávajícím vodním dílem** a v minulosti bylo vydáno jiným vodoprávním úřadem než dnes příslušným k vydání povolení k nakládání s vodami, pokud je má žadatel k dispozici. – Pokud žadatel zmíněné doklady nemá k dispozici, postupuje podle § 125 stavebního zákona č. 183/2006 Sb. (viz poznámka pod čarou).
6. **Rozhodnutí**, stanoviska, vyjádření, souhlasy, posouzení, popřípadě jiná opatření dotčených orgánů státní správy, týkající se dané věci, pokud to vyžadují zvláštní právní předpisy⁶⁾ jako podklad pro zahájení řízení.
7. **Údaje o průtocích vody ve vodním toku** (Q_{355} denní), pokud se žádost o povolení týká vodního toku. – je třeba pouze v případě, že vypouštíte vyčištěné odpadní vody přímo do vodního toku, správcem toku jsou ve většině případů státní podniky Povodí.
8. **Údaje o jakosti vody** při Q_{355} denním průtoku (popřípadě při minimálním zaručeném průtoku) vody ve vodním toku nebo hodnotu s roční pravděpodobností nepřekročení 95% v místě, kde má být povoleno vypouštění odpadních vod do vod povrchových, pokud se žádost o povolení týká vodního toku. – je třeba pouze v případě, že vypouštíte vyčištěné odpadní vody přímo do vodního toku, správcem toku jsou ve většině případů státní podniky Povodí.
9. **Plná moc** žadatele pro jeho zástupce s uvedením rozsahu právních úkonů, a to v případě, že žádost je podána v zastoupení.

Vysvětlivky

- 1) **Žadatel** je fyzická osoba, v jejíž prospěch má být povolení vydáno. Uvede se jméno, popřípadě jména a příjmení, adresa místa trvalého pobytu (popřípadě přechodného pobytu v případě občanů jiných členských států EU), datum narození, popřípadě telefonické spojení.
- 2) Uvede se **parcelní číslo pozemku**, na kterém je umístěn výpustní objekt.
- 3) **Ekvivalentní obyvatel (EO)** je definovaný produkcí znečištění 60g BSK₅ za den (BSK₅ – biochemická spotřeba kyslíku pětidenní s potlačením nitrifikace). Zatížení vyjádřené v počtu ekvivalentních obyvatel se vypočítává z maximálního průměrného týdenního zatížení vstupu do čistírny odpadních vod během roku, s výjimkou neobvyklých situací, jako jsou např. silné deště a povodně (viz. vysvětlivka v tabulce 1a v příloze č. 1 k nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech).
- 4) **Doba** – v případě povolení k nakládání s vodami – k vypouštění odpadních vod, nemůže být vydáno na dobu delší než **10 let**.
- 5) **Nařízení vlády č. 61/2003 Sb.**, o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech.
Emisní limity mohou být mimo **koncentračních jednotek** stanoveny rovněž
 - minimální účinnosti čištění v čistírně odpadních vod v %,
 - množstvím vypouštěného znečištění za určité období,
 - poměrným množstvím vypouštěného znečištění vyjádřeným poměrem jednotky hmotnosti na jednotku hmotnosti látky nebo suroviny použité při výrobě nebo výrobku.
- 6) Např. **zákon č. 114/1992 Sb.**, o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, **zákon č. 151/2000 Sb.**, o telekomunikacích a změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, **zákon č. 458/2000 Sb.**, o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, **zákon č. 274/2001 Sb.**, o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.

Vodní dílo bez stavebního povolení

V některých případech je možné, že i stavba byla postavena bez stavebního a kolaudačního povolení. I na tuto skutečnost pamatovala nová stavebně-právní legislativa účinná od 1. 1. 2007 (stavební zákon č. 183/2006 Sb.) a navázala na osvědčenou koncepci z předchozí právní úpravy o právní domněnce o povoleném užívání staveb (včetně studní). Podle ustanovení § 125 odst. 2 stavebního zákona (č. 183/2006 Sb.) platí, že stavba je určena účelu, pro který je svým stavebně technickým uspořádáním vybavena v případě, že se nedochovaly žádné doklady ani dokumentace k ní. I taková stavba je považována za řádně povolenou a kolaudovanou vždy, pokud vodoprávní úřad prokazatelně nezjistí, resp. vlastník stavby sám neprohlásí, že stavba byla postavena bez stavebního povolení. Pokud je totiž vodoprávním úřadem prokazatelně zjištěno, že stavba byla postavena bez stavebního povolení, nebo to vlastník (stavebník) sám před vodoprávním úřadem prohlásí, musí vodoprávní úřad zahájit řízení o odstranění takové stavby (§ 129 stavebního zákona). V tomto řízení lze dodatečně takovou stavbu povolit za zákonem stanovených předpokladů (stavba není umístěna v rozporu se záměry územního plánování; prokáže se, že není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje a že není vybudována v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním předpisem). Pokud vlastník (stavebník) stavby požádá o její dodatečné povolení a předloží veškeré doklady jako k žádosti o povolení její stavby, vodoprávní úřad vede řízení o podané žádosti. V takovém řízení lze předpokládat, že pokud stavba v dané lokalitě existuje již řadu let a její existence není v rozporu se stavebně-právními požadavky, bude stavební povolení vydáno a to patrně i včetně souhlasu s jejím užíváním (§ 129 stavebního zákona). Je třeba upozornit na skutečnost, že dle § 15 odst. 1 vodního zákona je třeba, aby nejpozději současně s vydáním stavebního povolení byl povoleno též vypouštění odpadních vod z této stavby. V případě, že vodoprávní úřad nezjistí, že stavba byla postavena bez stavebního povolení, řízení o odstranění stavby se nezahajuje. Platí tedy, že i nové stavebně-právní předpisy stanoví, že v případě, kdy dokumentace stavby nebyla vůbec pořízena, nedochovala se nebo není v náležitém stavu, se stavba považuje za povolenou a řízení o jejím odstranění se nezahajuje. Vlastník stavby je pouze povinen pořídit dokumentaci skutečného provedení stavby v rozsahu přiměřeném podle vyhlášky o dokumentaci staveb a uchovávat ji po celou dobu trvání stavby, popř. ji odevzdat novému vlastníkovi stavby při změně jejího vlastnictví. Vyhotovení dokumentace skutečného provedení stavby není vybranou činností ve výstavbě, takže se nevyžaduje její zpracování od autorizovaného projektanta. Pokud vlastník stavby sám dokumentaci skutečného provedení nepořídí, vodoprávní úřad to, pokud to zjistí, vlastníkovi nařídí, popř. uloží mu pouze pořízení zjednodušené dokumentace (pasport stavby) v rozsahu přiměřeném podle vyhlášky o dokumentaci staveb, pokud není úplná dokumentace skutečného provedení stavby nezbytná (§ 125 stavebního zákona).

Vodní dílo bez kolaudačního rozhodnutí

Pokud byla stavba v minulosti řádně pravomocně povolena a je zjištěno, že nebyla kolaudována nebo uvedena do trvalého užívání podle předchozích předpisů (a kolaudována nebo uvedena do trvalého užívání být měla), platí ustanovení § 190 odst. 5 stavebního zákona, podle kterého se u staveb, pravomocně povolených přede dnem nabytí účinnosti stavebního zákona (tj. 1. 1. 2007) provede kolaudační řízení podle dosavadních právních předpisů, tzn. podle zákona č. 50/1976 Sb. Žadatel tak předloží vodoprávnímu úřadu návrh (žádost) na formuláři podle vyhlášky č. 432/2001 Sb., na základě které bude zahájeno kolaudační řízení.

OBJEDNÁVKY

měsíčníků **Věstník MŽP a Zpravodaj MŽP**
s čtvrtletníkem **EIA – IPPC – SEA**
a dalšími tiskovinami pro rok 2007 zasílejte na adresu

SEVT, a. s.
Pekařova 4, 181 06 Praha 8
tel.: 283 090 352, 283 090 354
fax: 233 553 422, e-mail: sevt@sevt.cz

Roční předplatné uvedených měsíčníků a čtvrtletníku s přílohami činí 750 Kč.
Jednotlivá čísla je možné zakoupit do vyprodání zásob samostatně.

Předplatitelé si mohou vyžádat elektronickou verzi periodik v pdf-souboru.
Pokud máte o tuto službu zájem, pošlete e-mail na adresu faq@env.cz a v něm
uveďte **periodikum**, které chcete dostávat, **zákaznické číslo**, které máte
přiděleno od SEVT, a abonentní **adresu**.